

1 juni 2013

by Webmaster

No comments

'Misschien ben ik wel de enige golfpro in Nederland die ook greenkeeper is' – interview met Jeroen van der Vring

Alain Hirschler

"Ik heb Joost letterlijk meegeholpen met het opstarten van de golfschool; met het neerzetten van een stacaravan als eerste clubhuis, het plaatsen van de ballenautomaat en met het neerleggen van de matten. Dat waren niet alleen de afslagplaatsen voor de driving-range en tee-boxen, ook de eerste greens waren gesneden uit de oude matten van tennisvereniging Deuce. Het was allemaal primitief en leuk." Een interview met Jeroen van der Vring, 39 jaar, geboren in Den Burg, golfpro, greenkeeper en klusjesman over het ontstaan van de club, zijn werk en Scuderia Belleza.

"Op het CIOS hoorde ik tijdens een voorlichtingsdag een interessant verhaal over golf. Mijn hoofdkeuzevak op de sportacademie was Fitness en golven koos ik toen als bijvak, ook al had ik het nog nooit gedaan. Wel werd mij aangeraden een stageplek te zoeken zodat ik meteen kon zien wat er allemaal bij komt kijken op een golfbaan. En ik moest natuurlijk leren golven, ik hoefde alleen mijn GVB te halen."

"Eigenlijk precies op dat moment ontstonden op Texel de eerste plannen voor een golfbaan. Via Martin Warnaar, de toenmalige directeur van Vakantiepark De Krim, ben ik in contact gekomen met Joost Brieko. Het moest allemaal nog beginnen en hij kon wel een hulpje gebruiken."

"Op een terrein op De Krim zijn we begonnen. Een stacaravan fungeerde als clubhuis annex golfshop en iets verderop stond nog een caravan waar Joost in woonde. Aan het eind van de dag nam hij altijd de kassa mee naar zijn eigen caravan en die haalde ik dan 's ochtends op. Ik was een soort knecht. Ik pakte alles aan, zette koffie, maakte tosti's, reed de ballen en maaide het gras. In ruil daarvoor kreeg ik van Joost golfles."

"De driving-range was niet heel groot. Met een houten 3 sloegen wij de bal makkelijk achterin het bos en met wind mee moest je oppassen voor de bungalows die daar weer achter stonden. Rechts was een bossage met een fietspad en links stonden stacaravans van De Krim. We hadden daar weliswaar een hoog vangnet neergezet, maar dat ging wel eens mis. Dan hoorde je de bal tegen die caravans heen en weer ketsen."

Het clubhuis stond bij de afslagplaatsen van de driving-range, dus als de iemand dan een balletje aan het slaan was, zaten anderen onder het genot van een kopje koffie toe te kijken en de mislagen te becommentariëren

Die interactie was leuk en er werd veel gelachen. En als Joost les stond te geven, luisterden terrasbezoekers vaak gewoon mee naar zijn adviezen. Daar leerde je dan ook van."

"Verder was er een putting oefengreen van echt gras. Die moesten we zelf onderhouden. Joost zette dan wel eens de hele nacht de

tuinsproeier aan, met als resultaat dat de green de volgende ochtend blank stond en we een reprimande kregen van de parkbeheerder." "Mijn ouders waren bedrijfsleider op de vakantiepark De Vogelmient en ik had mijn vader wel eens met houten klompen met spijkers eronder het gras stampend zien beluchten. Dus stelde ik Joost voor om dat ook zo te doen. Daar was ik dan de hele dag mee bezig."

"De greens van de holes waren van kunstgras, oude matten van tennisvereniging Deuce, sommige nog met de witte belijning van de tennisbaan erop. Op sommige holes staken de witte, plastic cupranden boven de hole uit waardoor het bijna onmogelijk was een bal te hopen, die bleef dan gewoon tegen dat randje liggen. Enig strategisch put-inzicht was dus onontbeerlijk." "Het primitieve en gezellige zorgde er wel voor dat Texelaars warm liepen voor golf en dat was precies wat Martin Warnaar wilde. Die kneuterigheid was het juiste concept om Texelaars aan het golven te krijgen, want die zagen dat golven niet alleen voor bankiers en makelaars was."

"Vaak gingen we op maandagochtend met zijn allen naar Ooghduyne, bij Den Helder, om daar op een echte baan te spelen met een sateetje na afloop."

BUKKEN

"Ondertussen had ik besloten de opleiding tot Golfpro te gaan doen, maar om kans te maken om op die opleiding te komen, moest ik handicap 10 of lager hebben. Ik had als voordeel dat ik inmiddels mijn CIOS-diploma had, want uiteindelijk wordt je 'teachingpro' en lesgeven had ik daar geleerd. Het lukte mij twee keer niet om die toelatingseis – je speelde dan op 18 holes baan van De Efteling – te halen, maar dat kwam natuurlijk vooral omdat ik leerde golfen op greens van oude tennismatten, cups die niet goed gestoken waren, een driving-range waar ik lang niet alle clubs kon oefenen en rondjes die ik liep op hole-tjes van een metertje of 25. Maar omdat ik wist dat de uitbreiding naar de par 3 baan en de 9 holes grote baan er aan zat te komen, wilde ik wel hier blijven. Het perspectief was natuurlijk goed. En zodra die holes speelbaar waren, ging mijn spel met sprongen vooruit en voldeed ik wel aan de opleidingseisen. De bal waarmee ik handicap 10 gespeeld heb, ligt met de datum en het aantal slagen erop genoteerd, nog ergens bij mij op zolder."

"Uiteindelijk heb ik de opleiding tot pro met succes doorlopen en nog altijd geef ik met plezier les. Een leuke anekdote? Ik heb één keer iemand aangeraden om te stoppen met golfen. Die vrouw snapte er niets van. We liepen naar de afslag van de eerste hole van de par 3 baan. Ze is rechtshandig, gaat op de tee-box staan richting de parkeerplaats en wil afslaan. Dus ik kan haar maar net tegenhouden en vraag wat ze gaat doen. 'Ik ga die bal slaan', zegt ze. Dus ik, leraar, vraag haar voorzichtig welke kant de bal dan opvliegt. Daar wist zij geen antwoord op te geven. Dus ik leg uit dat ze de bal toch naar de parkeerplaats slaat in plaats van naar de hole achter haar. Ze keek mij glazig aan. Wat bleek? Zij had alleen maar gekeken naar het merkteken van de mat. Op de driving-range waar zij aan de overkant oefende zat het merkteken van het matje aan de voorkant, de slarichting, dus adresseerde zij haar bal op precies dezelfde manier. Uiteindelijk komen we op de green en vraagt ze aan mij, 'wat doe je eigenlijk als je bal in de hole zit?' Zo'n vraag had ik nog nooit gehad, dus ik legde uit dat je dan moest bukken, de bal uit de hole moest halen en dan doortiep naar de volgende hole. Zij dacht dat je je bal kwijt was als die eenmaal in de cup was gevallen, net als bij sommige pooltafels waar je geld in moet gooien."

ZEEP

"De opgang van stacaravan naar de par 3 baan, naar 9 holes en nu 18 holes staat in schril contrast met de huidige neergang van het golfen. Ik zag het in 2008 al minder worden. Al heel snel haakte de zakelijke markt af. Als je tien jaar geleden mensen aanbood om mee te doen aan een golfclinic, dan vonden de meesten dat leuk omdat ze nog nooit gegolfd hadden, maar nu willen ze met een uitje wat anders. In de jaren daarvoor hadden wij elk weekeinde vaak wel vier à vijf clinics. De ene touringcar was nog niet vertrokken of de andere stond al voor de deur. Die clinics zijn nu in een heel jaar op de vingers van één hand te tellen. Hetzelfde geldt voor GVB-cursussen. Wij boden 'GVB in een week' aan, een goed product. Mensen kregen twintig uur les en konden dan, mits ze al wat ervaring hadden binnen een week bij ons hun GVB halen, maar na verloop van tijd gingen anderen dat ook aanbieden, maar dan in vier dagen én goedkoper. Van de winter kreeg ik een email van kortingenaanbieder Groupon. Kon je een driedaagse GVB-cursus boeken voor € 26,= en dat zag er nog redelijk goed uit ook. Dus die markt is om zeep geholpen."

Vervolgens kregen wij ook te maken met de verschuiving van vereniginggolfer naar vrije golfer. Vroeger wilden mensen, ook als ze niet vaak golfd, toch lid zijn van een club omdat het sociale aspect, de gezelligheid en de wedstrijden belangrijk waren. Vroeger had je wachtlijsten op golfclubs, maar die zijn als sneeuw voor de zon verdwenen. Dat ging heel abrupt. Veel mensen gaan nu voor 'Pay and play'. Voor de exploitant van een baan heeft dat gevolgen, maar ook voor les. En alsof de duivel er mee speelde, kregen we daar ook nog eens strenge winters overheen en matige zomers."

"Sommige collega's aan de overkant die in loondienst waren, die mopperden nog niet, maar ik kon de teruggang al snel in mijn cijfers zien. Het verschil tussen mijn uitgaven en inkomsten werd steeds kleiner. Gelukkig werd ik vroegtijdig gewaarschuwd. Het is met twee kinderen en een hypotheek wel opletten natuurlijk en ik kwam tot de conclusie dat als ik rond mijn 65-ste wil afbouwen er wel wat moest gaan gebeuren."

"Ik had ooit wel eens laten vallen dat ik wel mee wilde helpen met het greenkeepers team. Ik ben handig en heb ook veel geleerd van Henk Bruin, een horeca interieur bouwer op Texel die ook golfde. Henk had het in de winter druk omdat dan veel horeca zaken gesloten zijn en opgeknapt of verbouwd moesten worden.

Ik ben hem ooit gaan helpen, eerst als krullenjongen – vegen, spullen sjouwen – en later natuurlijk met schilderen en timmeren."

"Hans Witte en Bart Wijsma, greenkeepers van De Texelse, wisten dat ik wel handig ben en toen de uitbreiding van 9 naar 18 holes begon, was het duidelijk dat het greenkeepers-team groter moest worden. Op een gegeven moment kreeg ik van Iwan Groothuis, de directeur van De Krim, een telefoontje dat ze mij er wel bij wilden hebben voor twintig uur in de week."

"Het accent ligt nu bij greenkeeperswerk. Daarnaast geef ik dus nog les, al is dat minder en ben ik klusjesman. Mensen weten dat en vragen mij bijvoorbeeld om hun vakantiehuis of zo te schilderen. Eigenlijk zijn dat allemaal extraatjes. Het accent ligt nu op mijn baan als greenkeeper. Ik ben er in ieder geval heel blij mee en het geeft mij rust."

POLIJSTEN

"Wat ik verder als betaalde hobby ook nog doe, is 'Scuderia Belleza', het zeer uitgebreid polijsten en poetsen van auto's, het luxere segment van autoonderhoud. Op één auto poets ik drie dagen, paneel voor paneel. Ik heb een aantal klanten voor wie ik dit jaarlijks doe."

"Of het nu een auto, golfbaan of onderhoud van een huis is, ik vind het leuk om dingen op te knappen, mooi te maken. Dat geeft mij veel voldoening."

"Ik ben bij het team gehaald in aanloop naar de uitbreiding. Er is meer mankracht nodig. Ik heb geen greenkeepersopleiding en Hans Witte stuurt mij aan. Ik moet natuurlijk leren omgaan met alle machines. Zij moeten mij meer leren dan andersom, maar tijdens de koffie wordt er wel gepraat over de bunkers, de greens en de tee-boxen. Als golfpro weet ik natuurlijk bepaalde details. Het kan zomaar zijn dat ik de enige golfprofessional in Nederland ben die deel uitmaakt van een greenkeepers-team."

"Een van de eerste dingen waar ik het accent op heb gelegd, zijn de bunkers. Dat zijn typische linksbaan bunkers, met hoog opstaande randen en zand wat er tegenop geduwd zit. Die bunkers moeten er een beetje ruw uitzien, dat hoort zo. Maar ik ben wel de zandlaag van de bunkers gaan aanpakken. Bunkers moeten een harde onderlaag hebben met daar bovenop gemiddeld zes à zeven centimeter zand. Die harde onderlaag heb je nodig als weerstand van je club, die 'bounce' zorgt er voor dat de club weer uit het zand komt. Vroeger zat er teveel zand in die bunkers en een golfclub groef zich helemaal in. Het was daardoor veel lastiger om je bal uit een bunker te krijgen. Ik heb nu de onderlaag horizontaal afgevlakt en het zand naar de zijkanten omhoog geduwd. Het nadeel is dat het nog wel eens terugzakt, maar dat heeft ook met het type bunker te maken. Volgens mij zijn de bunkers nu vriendelijker geworden, maar wij zijn natuurlijk ook afhankelijk hoe spelers de bunkers achterlaten. De bunkers van de par 3 baan en de oefenbunker zijn nu op niveau en de

grote baan bijna."

"De Tee-boxen hebben groot onderhoud nodig. Dat is mijne inziens de zwakste schakel. De plek waar je wegstart moet vlak zijn en goed in het gras zitten. Daar kan op het ogenblik niet veel aan gebeuren, dat moet in een later stadium. Details zijn wel dat we de Teemarkers regelmatig verzetten. En ze wijzen in de speelrichting van de hole. Ik heb ze iets smaller neergezet, zodat je niet helemaal op de rand van de tee-box staat als je bij een marker opteet."

"Op de driving-range denk ik dat bezoekers geen mat meer zullen vinden zonder rubber tee of slechte tee. Elke week maak ik twee keer een ronde waarbij ik de driving-range, de parkeerplaats en de locker ruimte meepak; ik ruim en veeg dan alle troep op. Ook bij de luchtdrukreiniger voor de trolleys en schoenen veeg ik regelmatig en ik loop met een gieter alle ballenwassers en stokkenschoonmakers langs en vul ze bij. De mensen moeten nu toch zien dat het er in algemene zin verzorgd uitziet?"

"De nieuwe negen wordt een mooie baan. Uiteindelijk zullen er kenmerkende dingen van de uitbreiding ook worden toegepast op de oude negen om het wat meer een eenheid te maken. Wat ik mooi vind van de nieuwe baan is de hoogteverschillen. Dat zijn mooie uitzichten en dan komt de wind echt in het spel.

Voorale hole 17 vind ik mooi omdat je daar dicht bij het natuurgebied 'De Haneplas' zit. Het is toch een schitterende golfbaan, midden in de natuur en met de duinen in de verte? De Texelse is uitgeroepen tot een van de mooiste negen holes banen van Nederland en ik denk dat de baan straks zeker tot de top tien 18 holes banen van Nederland behoort. Veel topbanen in Nederland zijn immers links-banen, maar hier heb je nooit last van snelwegen en vliegtuiglawaai."

Bron: De Texelse Golfclub